

УДК 339.976.4

Бриль Роман,
здобувач 1 курсу спеціальності 242 «Туризм»,
ОПП Міжнародний туристичний бізнес,
Національний університет біоресурсів і природокористування,
м.Київ, України
Steamroma@ukr.net

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ЯК ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Надання Україні 23 червня 2022 року статусу кандидата на вступ до Європейського Союзу юридично закріпило на загальноєвропейському рівні українські прагнення щодо незворотності цивілізаційного вибору. Дієвим аргументом у багаторічних переговорах щодо надання цього статусу стала саме суспільна підтримка цього інтеграційного курсу як єдино бажаного для громадян України. Однак шлях безпосереднього вступу до ЄС залежить від того, наскільки євроінтеграційні прагнення поширені серед усіх соціальних груп в українському суспільстві та чи поділяють українці європейські принципи організації суспільної системи та європейські цінності, зокрема, демократичний устрій.

На тлі загрози існування української нації внаслідок масштабної агресії північного сусіда «старі» пострадянські інститути та відповідні ідентичності почали стрімко втрачати свою соціальну легітимність. Вторгнення Росії в Україну 24 лютого 2022 року максимізувало підтримку євроінтеграції і зумовило те, що переважна більшість українців у цьому питанні вже критично не диференціюються за регіональними та мовними ознаками. До того ж проєвропейські орієнтації стали запорукою стійкості та здатності до боротьби з російськими окупантами.

Випадок України показує, що успішний демократичний транзит країн Східної Європи потребує геополітичної цілі, яка включає

підтримку демократичного устрою. Той факт, що прихильники євроінтеграції здебільшого підтримують демократичні цінності, є важливим для поствоєнного суспільства. Чіткий зв'язок між європейськими прагненнями українців і демократичними цінностями свідчить про щирість європейського вибору. Адже після закінчення російсько-української війни саме євроінтеграційні прагнення українців будуть надійно блокувати будь-які спокуси сповзання до авторитаризму.

Таблиця 1.

Регіональні розподіли відповідей населення України на запитання «Яким інтеграційним напрямом має йти Україна?», %

Варіанти відповідей	Лютий 2022					Травень 2022	
	Захід	Центр	Південь	Схід	Донбас	Захід	Центр
Вступ до Європейського Союзу	79,4	55,7	44,2	38,8	25,6	90,8	86,8
Не приєднуватися до жодного союзу	10,3	25,5	32,5	25,4	45,0	3,7	6,5
Важко відповісти	10,3	11,0	12,3	17,9	3,9	5,4	6,7
ЗАГАЛОМ	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Євроінтеграційні процеси є ключовим детермінантом розвитку України. Європейська інтеграція забезпечує Україні доступ до ринків, технологій та ресурсів ЄС, сприяє поглибленню співпраці з Європейським Союзом, залученню інвестицій, реформуванню системи правосуддя та боротьбі з корупцією. Процес євроінтеграції також має культурне та освітнє значення, дозволяючи підвищувати престиж України у світі через реалізацію європейських стандартів у різних сферах життя.

Список використаних джерел:

1. Бекешкіна І. Іспит для демократії. В: В. Ворона, М.Шульга (ред.) Українське суспільство 1992–2009. *Динаміка соціальних змін* (сс. 348–357). Київ: Інститут соціології НАН України, 2009.
2. Головаха Є., Паніна Н. Пострадянська деінституціоналізація і становлення нових соціальних інститутів в українському суспільстві. *Соціологія: теорія, методи, маркетинг*, 2014, 5–22.
3. Грушецький А. Геополітичні орієнтації жителів України: результати телефонного опитування, проведеного 6–20 липня 2022 року. *Сайт КМІС*. 2022. URL: <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1125&page=1>
4. Соціологічна група «Рейтинг». Тринадцяте загальнонаціональне опитування: зовнішньополітичні орієнтації (18–19 червня 2022). URL: https://ratinggroup.ua/research/ukraine/trinadcatyy_obschenacionalnyy_opros_vneshnepoliticheskie_orientacii_18-19_iyunya_2022.html
5. Reznik O., Reznik V. Ukraine's European Choice as a Social Condition of Democratic Transition. *Ideology and Politics Journal*, 2017. 2 (8), 117–145.
6. Reznik O. From the Orange Revolution to the Revolution of Dignity: Dynamics of the Protest Actions in Ukraine. *East European Politics and Societies*, 2016. 30 (4), 750–765.